

Spoštovani člani UO SŠGZ, spoštovani inovatorji, spoštovani gostje,
predstavniki medijev

Danes bi nam vsem skupaj rada rekla »Uspelo nam je«, toda zaenkrat smo še v fazi, ko je potrebno o tem govoriti skrbno in odgovorno. Kakorkoli že, res je, da smo dosegli po letu 2008, ko smo zašli v krizo, prvi pozitivni prelom; prelom, ko ne drsimo več navzdol. Vendar pa je ta preobrat krhek in občutljiv, zato bomo morali tudi v bodoče napeti vse sile in vse napore usmeriti v nadaljnjo internacionalizacijo, v izvoz, s tem pa v višjo kvaliteto naših produktov, proizvodov in storitev, zlasti pa poslovnih modelov.

Inovacija je kot kri, ki se pretaka po žilah in hrani naše možgane in srce. Inovacija je tista, ki odloča o usodi naših podjetij. Inovacija je tisti ključni dejavnik, ki odloča o naši konkurenčnosti. Inovacija je torej tudi ključna naložba.

Pri tem seveda ne moremo mimo ključnih resursov za inovacijo. Grda beseda, toda pomembna. Ni inovacije brez ljudi. Ni inovacije brez ustvarjalnih ljudi. Ustvarjalnih ljudi ni v neustvarjalnem in neprijaznem poslovnem okolju. Uspešni se tega zavedajo.

Kakšno pa je ustvarjalno in prijazno okolje? To je seveda retorično vprašanje. O tem je preteklo že veliko besed.

Sama osebno nisem niti kot podjetnica niti kot človek naklonjena novim oblikam prekarne dela, ki ljudi zreducira zgolj na strošek. Naklonjena pa sem varni fleksibilnosti. To vprašanje ni pomembno le na mikro ravni, torej na ravni našega podjetja, temveč je pomembno zlasti na makroekonomski ravni. Kdo bo v prihodnje skrbel za prekarne delavce v socialnem, zdravstvenem in pokojninskem smislu, kdo bo v prihodnje še kupoval naše izdelke..... Ali torej s takimi oblikami dela spodbujamo domače povpraševanje ali ga zmanjšujemo. Vsi delodajalci se z mojimi dilemami ne bi strinjali, toda sama osebno kot direktorica visoko inovativnega podjetja na podlagi lastnih izkušenj trdim, da so le zaposleni, ki imajo varno obliko zaposlitve, ki imajo občutek, da želimo delati z njimi dolgoročno, da so za nas pomembni, tudi uspešni in inovativni. Prepričana sem, da bo v prihodnosti prišlo med delodajalci do tekme za najboljše sodelavce prav na račun novih oblik dela, ki bodo do ljudi spoštljive in dolgoročne. Prvi začetki so že na vidiku.

Prepričana sem, da inovatorji, ki boste danes prejeli zaslužena priznanja, delite moje mnenje. Prepričana sem, da se vaši delodajalci zavedajo vašega pomena. Prav vi in vaši sodelavci, ki skupaj z vami ustvarjajo ustrezno poslovno okolje in klimo v podjetju, ste pomembno vplivali k uspešnim poslovnim rezultatom vaših podjetij. Večina od vas prihaja iz uspešnih mednarodnih, torej globalnih gospodarskih družb, ki so izrazito usmerjene v izvoz. Prav vaša podjetja so torej tista, ki so največ prispevala tudi k gospodarski rasti, ki nas je po dolgem času stagnacije, letos uvrstila med vodilne države v EU. Tudi po konkurenčnosti končno napredujemo, toda še vedno nismo tam, kjer smo bili pred krizo.

V prvem četrtnetju 2015 je bilo med prebivalci Slovenije 898.000 delovno aktivnih, to je 17.000 manj kot v zadnjem četrtnetju 2014. Največ delovno aktivnih je bilo zaposlenih v predelovalnih dejavnostih, 213.000, torej v dejavnosti, iz katerih prihajate danes tudi vi, inovatorji.

Število neaktivnih se je v prvem četrtnetju 2015 v primerjavi z zadnjim četrtnetjem 2014 povečalo za 15.000 na 763.000. Med neaktivnimi je bilo največ upokoencev, 66,5 odstotka, za njimi pa dijakov in študentov, 18,6 odstotka.

Razlika med aktivnim in neaktivnim delom prebivalstva je premajhna. Če upoštevamo, da je v deležu aktivnega prebivalstva tudi javna uprava, lahko ugotovimo kako majhen je delež tistih, ki smo v realnem gospodarstvu.

Tudi minister za finance, dr. Dušan Mramor, je na včerajšnji konstitutivni seji UO GZS opozoril, da je delež neaktivnih prebivalcev v Sloveniji prevelik, zlasti tistih, ki so starejši od 65 let, kar predstavlja dodatni pritisk na pokojninsko blagajno.

Kljub bonusom, ki jih delavec prejme za vsako leto, ko dela dlje od zakonsko določene pokojninske dobe, se ljudje še vedno upokojujejo, velikokrat na predlog delodajalcev. Potrebno bo torej hitro pripraviti nov predlog ukrepov, ki bodo ugodni tako za delodajalce kot tudi za delavce z izpolnjeno pokojninsko dobo, da se odhodi med delovno neaktivne ne bi še naprej povečevali. Predlagam, da se v zvezi s tem ne čaka na pokojninsko reformo, saj se lahko vzpodbuda za vzdrževanje števila delovno aktivnega prebivalstva pripravi povsem ločeno in verjetno sodi bolj med davčne ukrepe.

Pot do uspeha, pot do tja, ko bomo res lahko »Uspelo na je« bo torej še dolga. Zato bomo morali svoj delež na tej poti prispevati tako država kot tudi mi.

Država nam še vedno dolguje bolj prijazno poslovno okolje, manj birokratskih ovir, manj korupcije, učinkovitejšo pravno državo, bolj stimulatívno davčno okolje, zlasti razbremenitev plač in to prav tistih plač, ki sodijo v sfero inovatorjev, torej v sfero ljudi, ki vlečejo naš voz naprej. Ni pošteno, da si država od plače vsakega inženirja, vzame še eno zase, njen prispevek v naših produktih še zdaleč ni enak našemu. Delež, ki si ga od naših plač lahko vzame država, bo potrebno določiti glede na učinkovitost javne uprave, glede na njihovo dodano vrednost v naših produktih in ne po tem koliko potrebujejo.

Spoštovani inovatorji, iskreno vam čestitam za vaše delo in za priznanja, ki jih boste danes prejeli. Iskreno čestitam tudi vašim direktorjem, upravam in vsem zaposlenim, ki so s svojim delom prispevali k temu, da ste lahko bili inovativni. Želim, da bi bilo tako tudi v prihodnje.

Lep dan vam želim!

Velenje, 03.06.2015

dr. Cvetka Tinauer, predsednica SŠGZ